

1 Μάη 1886, Σικάγο: Οι ρίζες της Πρωτομαγιάς

provo.gr/may-1st-the-roots-of/

dimi

April 30, 2015



WALTER CRANE, "The Vampire", 1885. Ο κοιμισμένος εργάτης, που απομυζάται από το βαμπίρ του καπιταλισμού, ετοιμάζεται να ξυπνήσει από την αγγελική φιγούρα του Σοσιαλισμού.

αναδημοσίευση από [εδώ](#)

Το 1887 τέσσερις αναρχικοί του Σικάγου εκτελέστηκαν. Ένας πέμπτος εξαπάτησε το δήμιο αυτοκτονώντας στη φυλακή. Τρεις ακόμη θα περνούσαν 6 χρόνια στη φυλακή μέχρι που πήραν χάρη από τον κυβερνήτη Altgeld που είπε ότι η δίκη που τους καταδίκασε

χαρακτηρίστηκε από “υστερία, ένα τσούρμο ενόρκους και έναν προκατειλημμένο δικαστή”. Το κράτος είχε, σύμφωνα με τα λόγια της δίωξης, θέσει την “Αναρχία ... σε δίκη” και ήλπιζε ότι οι θάνατοί τους θα ήταν επίσης ο θάνατος της αναρχικής ιδέας.

Οι αναρχικοί ήταν οργανωτές συνδικάτων και η Πρωτομαγιά έγινε διεθνής ημέρα εργαζομένων για να θυμίζει τη θυσία τους. Καταδικάστηκαν με ψεύτικες κατηγορίες για τη ρίψη μιας βόμβας στην εισβολή της αστυνομίας σε μια διαδήλωση στο Σικάγο. Η διαδήλωση αυτή ήταν τμήμα απεργίας με αίτημα το 8ωρο, στην οποία συμμετείχαν 400.000 εργάτες του Σικάγου και ξεκίνησε την 1η Μάη του 1886.

Η αναρχική ιδέα δεν πέθανε στο Σικάγο το 1887. Σήμερα εμπνέει ένα νέο κύμα του αγώνα ενάντια στον παγκόσμιο καπιταλισμό. Ενώσου σε αυτόν τον αγώνα.

Οι αναρχικές ρίζες της Πρωτομαγιάς

Πολλοί άνθρωποι δεν ξέρουν γιατί η Πρωτομαγιά έγινε Διεθνής Ημέρα Εργαζομένων και γιατί πρέπει ακόμα να τη γιορτάζουμε. Όλα άρχισαν πριν από έναν αιώνα όταν η Αμερικανική Ομοσπονδία Εργαζομένων ενέκρινε ένα ιστορικό ψήφισμα που διακήρυξε ότι «οκτώ ώρες θα αποτελούν τη νόμιμη εργασία μιας ημέρας από την 1η Μαΐου 1886 και μετά».

Τους μήνες πριν από αυτή την ημερομηνία χιλιάδες εργάτες συμμετείχαν στον αγώνα για μικρότερο ωράριο. Ειδικευμένοι και ανειδίκευτοι, μαύροι και άσπροι, άνδρες και γυναίκες, ντόπιοι και μετανάστες όλοι ενώθηκαν.

Attention Workingmen!

MASS-MEETING

TO-NIGHT, at 7.30 o'clock,

HAYMARKET, Randolph St., Bet. Desplaines and Halsted.

Good Speakers will be present to denounce the latest atrocious act of the police, the shooting of our fellow-workmen yesterday afternoon.

THE EXECUTIVE COMMITTEE.

Achtung Arbeiter!

G r o ß e

Massen-Versammlung

Heute Abend, halb 8 Uhr, auf dem

Heumarkt, Randolph-Strasse, zwischen Desplaines- u. Halsted-Str.

Gute Redner werden den neuesten Schurkenstreich der Polizei, indem sie gestern Nachmittag unsere Brüder erschoss, geißeln.

Das Executiv-Comite.

Το ιστορικό κάλεσμα της εφημερίδας Arbeiter – Zeitung

Σικάγο

Στο Σικάγο μόνο, 400.000 συμμετείχαν στην απεργία. Μια εφημερίδα της πόλης ανέφερε ότι «καθόλου καπνός δεν έβγαινε από τις ψηλές καπνοδόχους των εργοστασίων και των μύλων, και τα πράγματα είχαν σαββατιάτικη μορφή». Αυτό ήταν το κύριο κέντρο της αναταραχής και εδώ οι αναρχικοί ήταν στην πρώτη γραμμή του εργατικού κινήματος. Σε ένα μεγάλο βαθμό, λόγω των δραστηριοτήτων τους το Σικάγο έγινε ένα σημαντικό συνδικαλιστικό κέντρο και είχε τη μεγαλύτερη συμβολή στο κίνημα του θωρου.

Όταν την Πρωτομαγιά του 1886, οι απεργίες για το θωρο συντάρασαν τη πόλη, το μισό του εργατικού δυναμικού στο McCormick Harvester Co. μπήκε στον αγώνα. Δύο μέρες αργότερα μια μαζική συγκέντρωση πραγματοποιήθηκε από 6.000 μέλη του «Σωματείου lumber shovers» που είχε μπει στον αγώνα επίσης. Η συγκέντρωση οργανώθηκε μόνο σε ένα τμήμα από τις εγκαταστάσεις McCormick και αποτελούνταν από περίπου 500 απεργούς.

Οι εργαζόμενοι άκουσαν μια ομιλία από τον αναρχικό August Spies, από τον οποίο ζητήθηκε να απευθυνθεί στη συγκέντρωση από την Κεντρική Ένωση Εργατών. Ενώ ο Spies μιλούσε, καλώντας τους εργάτες να σταθούν μαζί και να μην παραδοθούν στους εργοδότες, οι απεργοσπάστες άρχισαν να απομακρύνονται από τις εγκαταστάσεις McCormick.

Οι απεργοί, βοηθούμενοι από τους «lumber shovers» βγήκαν στο δρόμο και ανάγκασαν τους απεργοσπάστες να γυρίσουν πίσω στο εργοστάσιο. Ξαφνικά μια δύναμη 200 αστυνομικών έφτασε και, χωρίς καμιά προειδοποίηση, επιτέθηκε στο πλήθος με γκλοπς και περίστροφα. Σκότωσαν τουλάχιστον έναν απεργό, τραυμάτισαν σοβαρά άλλους πέντε ή έξι και τραυμάτισαν έναν απροσδιόριστο αριθμό.

Σοκαρισμένος από τις βίαιες επιθέσεις στις οποίες ήταν αυτόπτης μάρτυρας, ο Spies πήγε στα γραφεία της Arbeiter – Zeitung (μια καθημερινή αναρχική εφημερίδα για τους Γερμανούς μετανάστες εργάτες) και συνέταξε ένα κείμενο καλώντας τους εργαζομένους του Σικάγου να παρευρεθούν σε μια συνάντηση διαμαρτυρίας την επόμενη νύχτα.

Η συνάντηση διαμαρτυρίας πραγματοποιήθηκε στο Haymarket Square και συντονίστηκε από τον Spies και δύο άλλους δραστήριους αναρχικούς στο συνδικαλιστικό κίνημα, τον Albert Parsons και τον Samuel Fielden.



Haymarket: Η στιγμή της έκρηξης της βόμβας κατά την ομιλία του Fielden

Βόμβα

Εκείνη τη στιγμή μια βόμβα ρίχτηκε στις τάξεις της αστυνομίας. Σκότωσε έναν, τραυμάτισε θανάσιμα έξι ακόμη και τραυμάτισε περίπου εβδομήντα άλλους. Η αστυνομία άνοιξε πυρ στους παρευρισκόμενους. Πόσοι ακριβώς πληγώθηκαν ή σκοτώθηκαν από τις σφαίρες της αστυνομίας δεν εξακριβώθηκε ποτέ.

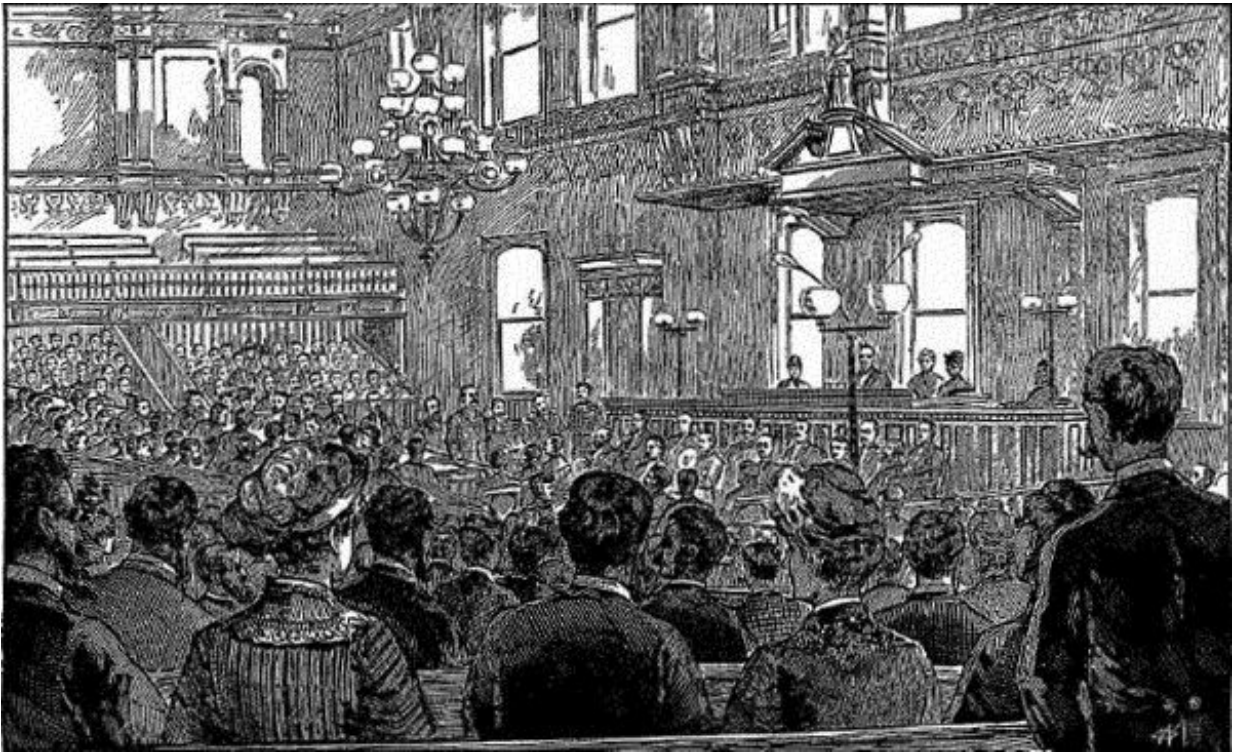
Η κυριαρχία του τρόμου πέρασε πέρα από το Σικάγο. Ο τύπος και οι ιεροκήρυκες καλούσαν για εκδίκηση, επιμένοντας ότι η βόμβα ήταν «δουλειά» των σοσιαλιστών και των αναρχικών. Οι αίθουσες συνεδριάσεων, τα γραφεία των ενώσεων, οι έντυπες εργασίες και ιδιωτικά σπίτια δέχτηκαν επίθεση. Όλοι οι γνωστοί σοσιαλιστές και αναρχικοί συνελήφθησαν. Ακόμη και πολλοί ανίδεοι για το νόημα του σοσιαλισμού και του αναρχισμού συνελήφθησαν και βασανίστηκαν. «Κάντε τις επιδρομές πρώτα και κοιτάξτε το νόμο μετά» ήταν η δημόσια δήλωση του Julius Grinnell, κρατικού πληρεξουσίου.

Δίκη

Τελικά οκτώ άτομα δικάστηκαν ως «συμμέτοχοι σε φόνο». Ήταν ο Spies, ο Fielden, ο Parsons, και πέντε άλλοι αναρχικοί που είχαν επιρροή στο εργατικό κίνημα, ο Adolph Fischer, ο George Engel, ο Michael Schwab, ο Louis Lingg και ο Oscar Neebe.

Η δίκη άρχισε στις 21 Ιουνίου 1886 στο ποινικό δικαστήριο της περιοχής Cooke. Οι υποψήφιοι για το σώμα των ενόρκων δεν επιλέχτηκαν με το συνηθισμένο τρόπο της κλήρωσης ονομάτων από ένα κιβώτιο. Σε αυτήν την περίπτωση ένας ειδικός δικαστικός κλητήρας, που ορίστηκε από τον κρατικό πληρεξούσιο Grinnell, διορίστηκε από το δικαστήριο να επιλέξει τους υποψηφίους. Στην υπεράσπιση δεν επιτράπηκε να

παρουσιάσει στοιχεία ότι ο ειδικός δικαστικός κλητήρας είχε δημόσια υποστηρίξει ότι «Διευθύνω αυτή την περίπτωση και ξέρω τι πρόκειται να κάνω. Αυτοί οι συνεργάτες πρόκειται να κρεμαστούν τόσο σίγουρα όσο ο θάνατος».



Εξαρτημένο σώμα ενόρκων

Η τελική σύνθεση του σώματος των ενόρκων ήταν αστεία: αποτελούνταν από επιχειρηματίες, τους υπαλλήλους τους και έναν συγγενή ενός από τους νεκρούς αστυνομικούς. Καμία απόδειξη δεν προσφέρθηκε από το κράτος ότι οποιοδήποτε από τα οκτώ άτομα που βρίσκονταν ενώπιον του δικαστηρίου είχε ρίξει τη βόμβα, ήταν συνδεδεμένο με τη ρίψη της, ή είχε ποτέ εγκρίνει τέτοιες ενέργειες. Στην πραγματικότητα, μόνο τρεις από τους οκτώ ήταν στο Haymarket Square εκείνο το βράδυ.

Κανένα στοιχείο δεν προσφέρθηκε ότι οποιοσδήποτε από τους ομιλητές είχαν υποκινήσει τη βία, μάλιστα στη κατάθεσή του στη ο δήμαρχος Harrison περιέγραψε τις ομιλίες σαν «μαλακές (tame)». Καμία απόδειξη δεν προσφέρθηκε πως οποιαδήποτε βίαιη ενέργεια ήταν προγραμματισμένη. Στην πραγματικότητα, ο Parsons είχε φέρει τα δύο μικρά παιδιά του στη συγκέντρωση.

Καταδικάζονται

Το ότι οι οκτώ δικάζονταν για τις αναρχικές πεποιθήσεις τους και τις συνδικαλιστικές δραστηριότητες τους ήταν σαφές απ' την αρχή. Η δίκη έκλεισε όπως είχε ανοίξει, όπως βεβαιώνεται από τα λόγια της κατακλείδας ομιλίας του κρατικού πληρεξούσιου Grinnell στους ένορκους. «Ο νόμος δικάζεται. Η αναρχία δικάζεται. Αυτά τα άτομα έχουν επιλεχτεί, έχουν διαλεχτεί από το Ορκωτό Δικαστήριο, και κατηγορούνται επειδή ήταν ηγέτες. Δεν υπάρχουν άλλοι ένοχοι παρά οι χιλιάδες που τα ακολουθούν. Κύριοι του σώματος ενόρκων: καταδικάστε αυτά τα άτομα, κάντε τα παράδειγμα για αυτούς, κρεμάστε τους και σώζεται τους θεσμούς μας, τη κοινωνία μας.»

Στις 19 Αυγούστου εφτά από τους κατηγορούμενους καταδικάστηκαν σε θάνατο, και ο Neebe σε 15 χρόνια φυλακή. Μετά από μια μαζική διεθνή εκστρατεία για την απελευθέρωσή τους, το κράτος «συμβιβάστηκε» και μετέτρεψε τις ποινές των Schwab και Fielden σε ισόβια φυλάκιση. Ο Lingg εξαπάτησε το δήμιο αυτοκτονώντας στο κελί του την ημέρα πριν από τις εκτελέσεις. Στις 11 Νοεμβρίου 1887 οι Parsons, Engel, Spies και Fischer κρεμάστηκαν.

Παίρνουν χάρη

600.000 εργάτες βγήκαν στο δρόμο για την κηδεία τους. Η εκστρατεία για την απελευθέρωση των Neebe, Schwab και Fielden συνεχίστηκε.

Στις 26 Ιουνίου 1893 ο κυβερνήτης Altgeld τους απελευθέρωσε. Ξεκαθάρισε ότι δεν έδωσε τη χάρη επειδή πίστευε ότι τα άτομα είχαν υποφέρει αρκετά, αλλά επειδή ήταν αθώα για το έγκλημα για το οποίο είχαν δικαστεί. Αυτοί και οι κρεμασμένοι ήταν τα θύματα της «υστερίας, ενός τσούρμου ενόρκων και ενός προκατειλημμένου δικαστή».

Οι αρχές θεωρούσαν κατά την διάρκεια της δίκης ότι μια τέτοια δίωξη θα έσπαζε τη ραχοκοκαλιά του κινήματος για το δωρο. Πράγματι, αργότερα ήρθαν στο φως στοιχεία ότι η βόμβα ίσως είχε ριχτεί από έναν πράκτορα της αστυνομίας που εργάζονταν για τον καπετάνιο Bonfield, σαν μέρος μιας συνωμοσίας στην οποία ήταν μπλεγμένοι ορισμένοι αστάλινοι προϊστάμενοι για να δυσφημήσει το εργατικό κίνημα.

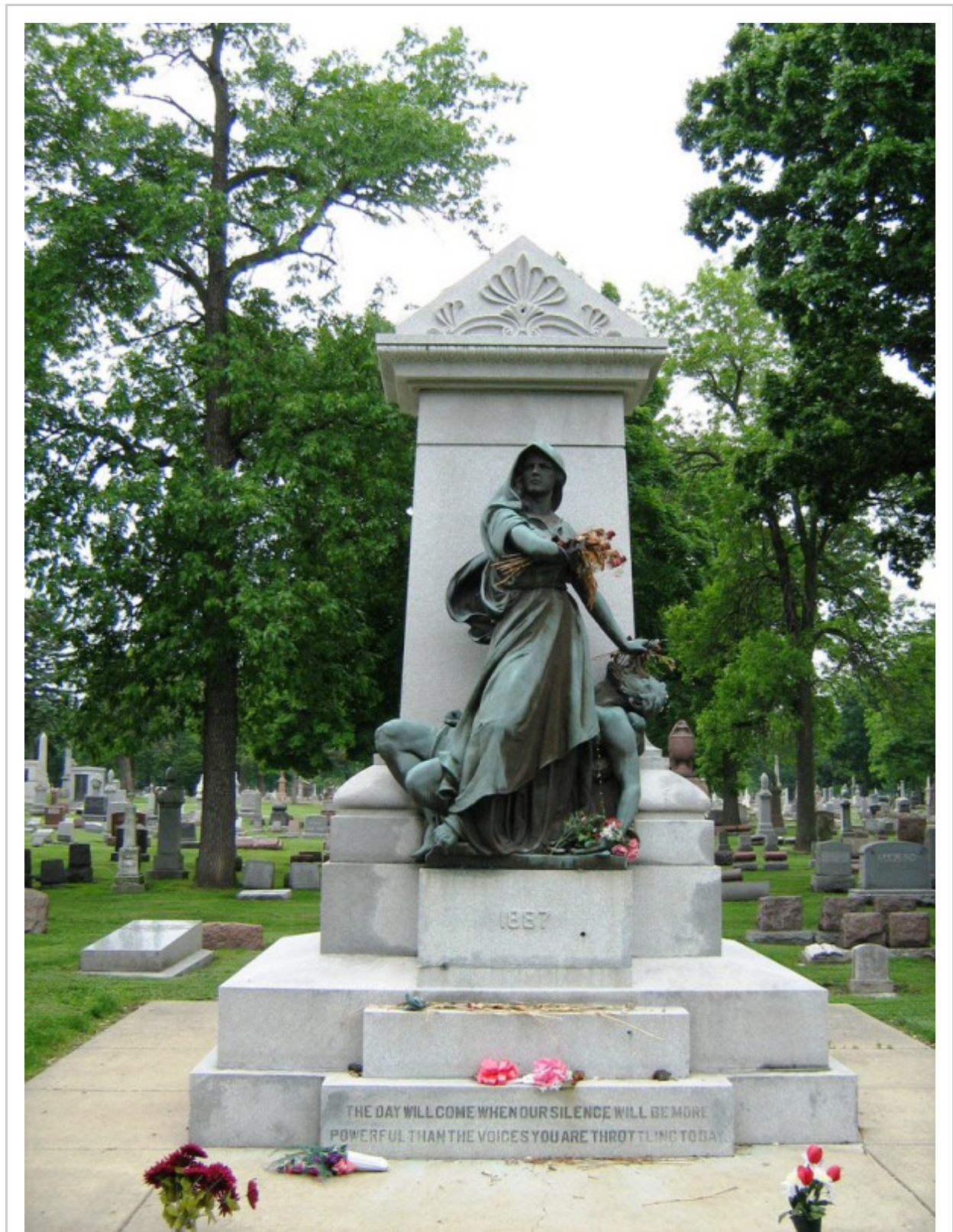
Όταν ο Spies απευθύνθηκε στο δικαστήριο μετά τη καταδίκη του σε θάνατο, ήταν βέβαιος ότι αυτή η συνωμοσία δεν θα πετύχαινε. «Εάν νομίζεται ότι με το να μας κρεμάσετε μπορείτε να πατάξετε το εργατικό κίνημα... το κίνημα από το οποίο τα καταπιεσμένα εκατομμύρια, τα εκατομμύρια που μοχθούν στη δυστυχία και τη στέρηση, περιμένουν τη σωτηρία – εάν αυτή είναι η άποψή σας, τότε κρεμάστε μας! Εδώ θα τσαλαπατήσετε έναν σπινθήρα, αλλά εκεί και εκεί, πίσω σας – και μπροστά σας, και παντού, οι φλόγες καίνε. Είναι μια κρυφή πυρκαγιά. Δεν μπορείτε να τη σβήσετε.»

Επαναστατική πολιτική

Πάνω από έναν αιώνα μετά από εκείνη την πρώτη Πρωτομαγιάτικη διαμαρτυρία στο Σικάγο, πού είμαστε; Περιφερόμαστε στη πόλη με τα εμβλήματα του σωματίου μας – για τη μοναδική μέρα της χρονιάς που μπορούμε να τα βγάλουμε έξω από τα γραφεία μας. Κατόπιν στεκόμαστε ακούγοντας βαρετούς (και συνήθως φοβερά ανούσιες) ομιλίες από τους εξίσου βαρετούς γραφειοκράτες του σωματίου. Πρέπει να υπενθυμίζουμε στους εαυτούς μας ότι η Πρωτομαγιά ήταν μία μέρα την οποία οι εργαζόμενοι σε όλο τον κόσμο έδειξαν τη δύναμή τους, διακήρυξαν τα ιδανικά τους και γιόρτασαν τις επιτυχίες τους.

Είναι σημαντικό ότι «μια φορά κι έναν καιρό» ήταν έτσι. Μπορούμε να το κάνουμε πάλι. Χρειαζόμαστε ανεξάρτητη εργατική πολιτική. Καμία συνεργασία με την κυβέρνηση και τους προϊσταμένους. Αληθινή αλληλεγγύη με τους συντρόφους εργαζόμενους στον αγώνα, όχι συντεχνιακές απόψεις με παρωπίδες. Χρειαζόμαστε ακόμη μια περαιτέρω μείωση των ωρών απασχόλησης, χωρίς μείωση μισθών, για να δημιουργήσουμε εργασία για τους ανέργους.

Χρειαζόμαστε επαναστατική πολιτική. Αυτό σημαίνει πολιτική που μπορεί να μας οδηγήσει προς έναν γνήσιο σοσιαλισμό όπου η ελευθερία δεν ξέρει κανένα όριο εκτός από την μη παρεμπόδιση της ελευθερίας των άλλων. Έναν σοσιαλισμό που είναι βασισμένος στη πραγματική δημοκρατία – όχι την τωρινή επίφαση δημοκρατίας όπου μπορούμε να επιλέξουμε κάποιους από τους κυβερνήτες μας, αλλά δεν μπορούμε να επιλέξουμε να είμαστε χωρίς κυβερνήτες. Μια πραγματική δημοκρατία όπου ο καθένας που επηρεάζεται από μια απόφαση θα έχει την ευκαιρία να έχει το λόγο για τη λήψη εκείνης της απόφασης. Μια δημοκρατία του αποτελεσματικά συντονισμένου εργασιακού χώρου και των κοινοτικών συμβουλίων. Μια κοινωνία όπου η παραγωγή είναι για να ικανοποιεί τις ανάγκες και όχι για να αποκτήσουν κέρδη οι λίγοι προνομιούχοι. Αναρχισμός.



“Θα έρθει η μέρα που η σιωπή μας θα είναι πιο δυνατή από τις φωνές που καταπνίγετε σήμερα” Το μνημείο στους μάρτυρες του Σικάγου έχει το παραπάνω κείμενο σαν επιγραφή στη βάση του. Οι μάρτυρες του Σικάγου κατάλαβαν ότι παρόλο που το κράτος έβαλε την «Αναρχία... σε δίκη» οι θάνατοί τους δεν θα γίνονταν επίσης ο θάνατος της αναρχικής ιδέας. Σήμερα το αναρχικό κίνημα είναι πιο εκτεταμένο γεωγραφικά από οποιαδήποτε άλλη στιγμή στην ιστορία. Η Πρωτομαγιά έχει γίνει μια ώρα όχι μόνο για να θυμόμαστε τους μάρτυρες του Σικάγου αλλά επίσης για να προωθούμε την επίθεση ενάντια στον καπιταλισμό. Πάρε μέρος σε αυτόν τον αγώνα.